

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2TdoV/9/2014
Identifikačné číslo spisu:	9510100100
Dátum vydania rozhodnutia:	11.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9510100100.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Libora Duľu, JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej, na neverejnom zasadnutí 11. novembra 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného E. C. a spol. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, 2 písm. d/, f/ a iné Tr. zák., vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK- 1T/26/2010, prerokoval dovolanie, ktoré podala obvinená E. C., prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Štefana Mišoviča, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júla 2011, sp. zn. 6 To 7/2011, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvinenej E. C. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 6. apríla 2011, sp. zn. PK-1T/26/2010, bola obvinená E. C. uznaná za vinnú z účasti vo forme návodu k obzvlášť závažnému zločinu úkladnej vraždy podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. (bod 2) na tom skutkovom základe, že

2/ asi od decembra roku 2009 do 2. februára 2010 v P., okr. Q., E. C. za účelom získania finančných prostriedkov na živobytie opakovane navádzala E. C. na olúpenie a odstránenie miestnej poštárky, pričom vedela, že E. C. trpí duševnou poruchou, a to mentálnou retardáciou a je ľahko ovplyvniteľný s tým, že mu viackrát hovorila, že poštárka má peniaze a prečo ju o tieto peniaze ešte neobral, aby jej ich zobral a odstránil ju, že v P. ju nahradí niekto iný, na základe čoho E. C. sa 2. februára 2010 rozhodol čin vykonať a v čase okolo 12.10 hod. v obci P., okr. Q., vlákal poškodenú poštárku E. Z., rod. C. do vnútra dvora rodinného domu č. XXX pod zámienkou odovzdania jej vesty, ktorú mala stratiť, avšak s úmyslom usmrtiť ju a zmocniť sa finančných prostriedkov, ktoré má pri sebe, následne ju na prízemí domu v garáži opakovane udieral päťami do hlavy a nezisteným tupoobľým predmetom jej spôsobil viaceré tržné poranenia hlavy, útok viedol aj potom, ako poškodená spadla na zem a to až do doby, kedy nejavila známky života, následne prehľadal jej tašku a vrecká, z ktorých sa zmocnil sumy najmenej 397,50 EUR ku škode D., a. s. a 20 ks stravných lístkov C. v celkovej hodnote 54,- EUR ku škode poškodenej E. Z., po čom nevládne telo poškodenej v domnení, že je mŕtva, vyniesol na poschodie

domu do nevykurovanej miestnosti, kde poškodená E. Z. zomrela následkom podchladenia organizmu po úraze hlavy spôsobenom tupoobľým predmetom, pričom medzitým spoločne s E. C. takto získané peniaze sčasti použili na nákup rôznych potravín a spotrebného tovaru v hypermarkete Q. v Q..

Špecializovaný trestný súd jej za tento trestný čin uložil podľa § 144 ods. 2, § 38 ods. 8, 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr. zák. jej uložil ochranný dohľad na 3 roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obvinení E. C. a E. C. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému: D., a. s., sídlo: T. T., H. č. X, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 544,28 EUR a poškodenej I. Z., nar. X. F. XXXX v Q., bytom P. č. XXX, okr. Q., škodu vo výške 207,80 EUR. So zvyškom nároku na náhradu škody odkázal súd podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú I. Z. na občianske súdne konanie.

Rozsudok špecializovaného trestného súdu podľa § 183 ods. 1 písm. b/ bod 3 Tr. por. nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 28. júla 2011, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6 To 7/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej zamietol. Uznesenie odvolacieho súdu bolo obvinenej a jej obhajcovi, JUDr. Štefanovi Mišovičovi, doručené 6., resp. 11. októbra 2011.

Špecializovaný trestný súd predložil 4. apríla 2014 najvyššiemu súdu dovolanie, ktoré podala obvinená prostredníctvom ustanoveného obhajcu na Špecializovanom trestnom súde 24. februára 2014, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júla 2011, sp. zn. 6 To 7/2011, v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu zo 6. apríla 2011, sp. zn. PK-.T/26/2010, z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Uviedla v ňom, že vo veci konajúce súdy sa nevysporiadali s jej obhajobnými tvrdeniami, že jej úloha spočívala len v tom, že svojho bývalého manžela nahovorila na spáchanie trestného činu za účelom získania finančných prostriedkov. Nikdy ho nenavádzala, aby poštárku zabil, čo potvrdil aj polygraf. Súd prvého stupňa pochybil, keď uveril výpovediam rodičov obvineného C., nakoľko vypovedali účelovo v snahe pomôcť svojmu synovi. Svedkovia potvrdili jej výpoveď, že v čase vraždy nebola doma a v ten deň si bola požičať peniaze na obecnom úrade v P.. Poukázala na rozpory vo výpovediach spoluobvineného C., ktorý po návšteve rodičov v ÚVV vypovedal v jej neprospech.

K dovolaniu sa v zmysle § 376 Tr. por. vyjadril len obvinený C., ktorý vyjadrenia obvinenej označil za klamstvá a špekulácie.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 Tr. por.). Napriek tomu dovolací súd dospel k záveru, že je potrebné ho odmietnuť na neverejnom zasadnutí (§ 382 písm. c/ Tr. por.), lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (§ 567j ods. 7 Tr. por.).

V zmysle ustálenej judikatúry dovolacieho súdu je možné inštitút dovolania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Dovolací súd nie je na základe samotného vymedzenia dovolacích dôvodov v § 371 Tr. por. predurčený k úplnému prieskumu rozhodnutí nižších súdov, ale je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. V porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú dovolacie dôvody vymedzené podstatne užšie.

Obvinená ako dovolací dôvod uplatnila § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať

a meniť. Tento dovolací dôvod pripúšťa len právne resp. hmotnoprávne vady. Prostredníctvom neho je možné namietat', že skutok, tak ako bol v pôvodnom konaní zistený, bol nesprávne súdmi prvého a druhého stupňa kvalifikovaný ako určitý trestný čin napriek tomu, že išlo o iný trestný čin alebo, že sa vôbec nejednalo o trestný čin. Na strane druhej prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nie je prípustné namietat' správnosť a úplnosť vykonaného dokazovania, hodnotenie dôkazov, ani správnosť a úplnosť zistenia skutku v prechádzajúcom konaní. Najvyšší súd ako súd dovolací je preto povinný vychádzať z takého zistenia skutku, ktorý je vyjadrený predovšetkým v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku, a až v nadväznosti na to zvažovať jeho právne posúdenie.

V danej trestnej veci dovolací súd v rámci dovolacieho konania uskutočňovaného podľa § 368 a nasl. Tr. por. vychádzal zo skutkového stavu, ktorý bol zistený v priebehu trestného konania. Dospel k záveru, že argumenty obvinenej, že vo veci konajúce súdy sa nevysporiadali s jej obhajobnými tvrdeniami, ako aj o účelovosti výpovedí spoluobvineného C. a svedeckých výpovedí jeho rodičov sú takými námietkami, ktorými obvinená napáda resp. popiera správnosť a úplnosť zistenia skutku. Ako z vyššie uvedeného vyplýva dovolací súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku, a preto týmito námietkami obvinená zjavne nenaplnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011. Nesúhlas obvinenej s hodnotením vykonaných dôkazov a následným ustálením skutkového stavu, nezakladá žiadny dovolací dôvod.

V posudzovanom prípade je zrejmé, že dôvod dovolania obvinenej E. C. splnený nebol, preto ho na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. musel dovolací súd odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.